

CONFIDENCIAL

Llengotes a la CIA

Porter Goos, escollit per George Bush com nou director de la CIA –després de la sortida de George Tenet amb la cua entre cames– sabia que no ho tenia fàcil. A principis de setembre, abans d'ocupar les seves funcions formalment, tenia previst passar una sèrie d'audicions difícils en el Senat. Però el que mai va preveure és que Michael Moore, guardonat amb la Palma d'Or del Festival de Canes pel seu documental *Fahrenheit 9/11*, el posés en ridícul –tan sols un dia després de la seva nominació– difonent a través d'Internet parts de l'entrevista que li van fer, el passat mes de març, quan era el president, designat pels republicans, de la comissió d'informació de la Camera de Representants.

El futur cap dels espies nord-americans, que ja va formar part del servei d'operacions clandestines de la CIA en el període 1962-1971, deia que actualment no es veia capacitada per formar part del món de l'espionatge, que no parlava suficients llengües estrangeres –domina el francès i l'espanyol– i que tampoc tenia els coneixements culturals necessaris. En un atac de sinceritat, Porter Goos, de 65 anys i representant de l'estat de Florida des de 1988, confessava també les seves limitacions en la utilització dels ordinadors personals, fet que li retreien diàriament els seus propis fills.

En una societat com la nord-americana, tan donada a l'espectacle, la difusió de l'entrevista a Goos significa un altra pedrada més a la imatge de George W. Bush, en els últims mesos notablement malmesa.

I encara que els serveis de premsa de la Casa Blanca hagin qualificat el tema de "ridícul", el fet és que els principals rotatius han qüestionat que sigui el home més idoni per reorganitzar una CIA que, des de fa bastant temps, no en rasca ni una.

Xavier Vinader

Catisa, el preu de la salvació

Els treballadors de la històrica fàbrica de bijuteria de Maó retiren la querrela contra l'expropietari, J. M. Drudis, per salvar l'empresa.

Catisa, una de les empreses més representatives del sector bijuter de Menorca, amb 40 anys d'història i 42 treballadors, salva el seu futur per l'acord entre la societat promotora Puck Tower i les famílies Carretero i Timoner, propietàries dels terrenys on s'ubica la fàbrica. L'acord entre els advocats de la propietat i de l'empresari Josep Maria Drudis suposa la retirada d'una querrela criminal per estafa interposada pels treballadors de la fàbrica contra Drudis i l'advocat Diego Caparrós. A canvi, Puck Tower, societat lligada a Drudis, es compromet davant els propietaris del solar a no executar opció de compra que, de fet, suposava la desaparició de la fàbrica.

Els treballadors acusaven Drudis, administrador únic de la fàbrica entre 1999 i 2001, d'haver-los enganyat després de prometre a l'anterior propietat que reinvertiria 180 milions de pessetes per re-flotar el negoci.

Els fets s'iniciaren el maig de 1999, quan Drudis comprà el 99,9% de la participació de la fàbrica, al preu simbòlic d'una pesseta per acció. Els propietaris dels terrenys concediren opció de compra a favor de Catisa. El preu de la compravenda es fixà en poc més de 991.000 euros. A canvi, també, de renovar el lloguer dels terrenys, Drudis es comprometia a assegurar la continuïtat de Catisa amb unes suposades inversions. Però, per contra, el maig de 2000, l'empresa inicià un expedient de regulació, amb l'anunci de l'acomiadament de 21 treballadors. Per pagar les indemnitzacions es modificà l'opció de compra, que va ser venuda a una empresa presumptament de capital holandès, Puck Tower 2000 SL, per 126.000 euros. Per aconseguir l'autorització de la propietat, Drudis amenaçà amb presentar suspensió de pagaments. Els treballadors mantenien, a la querrela, que aquesta autorització fou, precisament, l'element fonamental de l'engany, en fer servir una societat pantalla, Puck Tower 2000 SL, per furar el dret de compra del patrimoni de Cati-

Josep Maria Drudis, propietari de Catisa, una empresa amb tradició a les Illes.

sa i aconseguir els terrenys a baix preu. Drudis sorprendria després tothom en comunicar que havia comprat en nom de Catisa un solar de 5.408 metres al Polígon de Sant Lluís (prop de Maó) per tal de construir-hi una nova fàbrica i traslladar-ne l'empresa. Més tard se sabia que el preu pagat per la compra de la parcel·la no l'havia posat ell, sinó que l'havia obtingut mitjançant un préstec concedit per Puck Tower de 292.525 euros. El préstec mai no es tornà, amb la qual cosa els terrenys de Sant Lluís passaren a mans de Puck. Ben prest Drudis se'n preocupà de desempellegar-se de les accions. El 2 de maig de 2001, ell i la seva filla venen les participacions al preu simbòlic d'una pesseta al valencià Enric Perera, a qui tots els treballadors, sense excepció, i l'actual gerent, l'exdirector general d'Economia del Govern balear, Antoni Montserrat, segueixen qualificant com un "home de palla".

La retirada de la querrela és el preu que han pagat els treballadors per mantenir la continuïtat dels seus llocs de treball, que ara semblen segurs malgrat Catisa segueix mantenint forts deutes amb l'Agència Tributària i amb la Seguretat Social. El resultat és satisfactori i permet Catisa mirar amb optimisme el futur.

Carles Marquès